ตำนาน

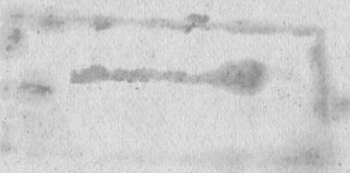
วัดพระบรมธาตุ

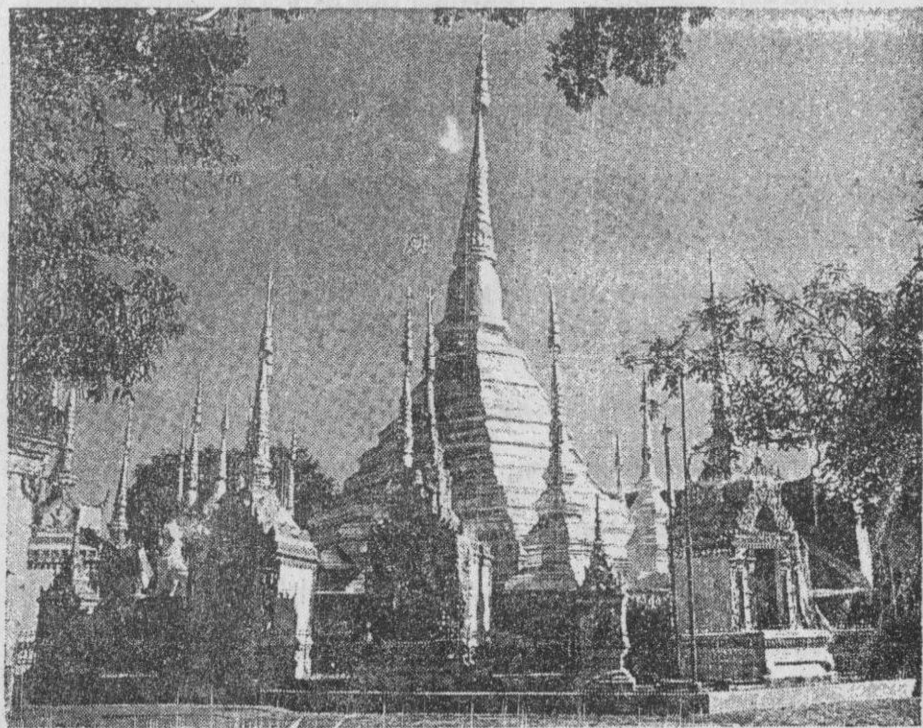
ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก
จังหวัดตาก

จัดพิมพ์โดย

พระครูพิทักษ์บรมธาตุ

๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒

คำนำ

อาตมาภาพได้พยายามค้นตว้าตำนานประวัติ วัดพระบรมธาตุ มานานพอสมควร ได้จดจำคนเฒ่าคนแก่เล่าให้ฟังบ้าง และก็ได้ไปพบตำนานพระเจ้าเลียบโลก เป็นภาษาพื้นเมือง (ภาษา-เหนือ) และได้คัดลอกออกมาเป็นภาษาไทย เพื่อญาติโยมจะได้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น ตำนานเลียบโลกผูกนี้ผู้เขียนได้เขียนเล่ามาตั้งแต่พระพุทธเจ้าได้เสด็จมาเมืองไทย โปรดสัตว์ตั้งแต่เชียงใหม่, ลำพูน, แพร่ฯ ล่องมาเรื่อย ๆ จนถึงเมืองตากของเรา ก็นับว่าพระพุทธเจ้าท่านได้เหยียบพระบาท และจารึกรอยของท่านไว้หลายแห่ง ทั้งได้ปรารภสั่งให้พระอรหันต์ทั้ง ๔ พระองค์ ได้นำเอาอัฐิ และเกษาของพระองค์มาบรรจุไว้เป็นที่สักการะบูชาแก่คนและเทวดาทั้งหลายทั่วไป วัดพระบรมธาตุนี้ ก็นับว่า เป็นปูชนีย์วัตถุโบราณอันสำคัญยิ่งนัก อาตมาขอให้ญาติโยมทั้งหลาย จงช่วยกันอนุรักษ์ของอันมีค่านี้ให้อยู่คู่บ้านคู่เมือง กับญาติโยมตลอดกาลนานนิรันดรเทอญ.

พระครูพิทักษ์บรมธาตุ

เจ้าอาวาส

มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ตำนานประวัติวัดพระบรมธาตุ

ตำบลเกาะตะเภา อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก

****

พระบรมสาริกธาตุองค์นี้ หลายคนเชื่อกันว่า ไม่มีอัฐิหรือเกษา ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบรรจุอยู่เลย แต่อีกหลายคนเชื่อกันว่ามีอัฐิและเกษา ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบรรจุอยู่ ไว้ในหนังสือประวัติศาสตร์ ไม่ได้กล่าวไว้ว่าพระพุทธเจ้าไม่ได้เสด็จเข้ามาเมืองตากเลย แต่ตำนานเก่าแก่ซึ่งเขียนเป็นภาษาพื้นเมือง (ภาษา-เหนือ) บอกว่ามีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จเข้ามาเมืองตากและยังมีหลักฐานให้พิสูจน์อีกหลายอย่าง โดยเฉพาะภาคเหนือของเราอาตมาจะเล่าประวัติ ของพระบรมสาริกธาตุองค์นี้ ให้ท่านได้ฟังโดยย่อ ๆ ซึ่งได้คัดมาจาก ตำนานพระเจ้าเลียบโลก ซึ่งเขียนไว้เป็นภาษาเหนือ ในตำนานกล่าวไว้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเสด็จมาเมืองตากถึง ๒ ครั้ง ๆ แรกเสด็จมาเมื่อพระชนพรรษา ได้เท่าไหร่ไม่ปรากฏในตำนาน ส่วนครั้งที่ ๒ พระองค์เสด็จมาเมื่อพระชนพรรษาได้ ๖๐ พรรษา ทั้งนี้มีหลักฐานยืนยันในคัมภีร์โบราณซึ่งเขียนเป็นภาษาเหนือ ดังที่อาตมาจะแปลเป็นภาษาไทยให้ท่านได้อ่านต่อไป คำภีร์โบราณผูกนี้ยังอยู่ที่วัดพระบรมธาตุ พระบรม-สาริกธาตุองค์นี้ พระพุทธองค์เป็นผู้ดำรัสให้ พระอรหันต์สร้างขึ้นและก็ยังมีอีกหลาย แห่งรอบ ๆ เมืองตากเก่า ส่วนตอนเหนือล่องมา

เช่นที่ เชียงใหม่, เชียงตุง, ลำพูน, แพร่ ฯ ทั้งหมดนี้อาตมาจะขอเล่าแต่เพียงพระบรมสาริกธาตุบ้านตาก เริ่มแรกพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงเสด็จโปรดสัตว์ล่องมาตามลำน้ำปิง และท่านยังมีรอยพระพุทธบาทจารึกไว้มีอยู่หลายแห่ง จนมาถึงดอยแห่งหนึ่งตามตำนานกล่าวว่าดอยผาจ้อ พระองค์ท่านทรงเห็นว่า สถานที่นี้ร่มรื่นดีนักและจารึกชาติแต่ปางหลังได้จึงตรัสแก่พระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์ในสถานที่นี้ดีมากนัก ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เกิดเป็นปู่คำ (ปูทอง) ตัวหนึ่งและได้เลี้ยงชีวิตอยู่ ณ สถานที่นี้ อานนท์เอ๋ยหากเราตะถาคตปรินิพพานไปแล้ว จงเอาเกษาธาตุ พระตะถาคตมาบรรจุไว้สถานที่นี้ และต่อไปภายหน้าให้ชื่อว่าดอยปู่คำ และพระองค์ก็ทรงเสด็จล่องมาตามลำน้ำปิง จนมาถึงเมืองตาก ท่านได้เหยียบรอยพระพุทธบาทไว้ ณ ที่นี้อีก เพื่อจะได้เป็นที่สักการะบูชาของประชาชนทั่วไป รอยพระพุทธบาทแห่งนี้ปรากฏอยู่ทางทิศตะวันตกขององค์พระบรมสาริกธาตุ ห่างจากวัดพระบรมธาตุ ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร อยู่ในเขตตำบลท้องฟ้า ปัจจุบันชาวบ้านเรียกว่าพระบาทดอยโล้น ซึ่งพระครูพิทักษ์บรมธาตุ รูปก่อนท่านได้สร้างศาลาครอบไว้ ต่อจากพระบาทนั้นพระองค์ท่านได้เสด็จมายังดอยมะหิยังกะ ในเขตเมืองตาก (หรือว่าบ้านเศรษฐี) เมื่อ สมัยก่อนพระองค์ท่านทรงเห็นว่าสถานที่นี้ร่มรื่น เย็นและหน้าพักอาศัย นอกจากนั้นก็ยังเป็นที่รวมของแม่น้ำทั้ง ๕ แคว อีกด้วย

แม่น้ำ ๕ แควนี้ ในตำนานเรียกชื่อว่า แม่น้ำมะหิกะวารี ซึ่งไหลผ่านมาปะทะกับดอยมะหิยังกะพอดี ดอยมะหิยังกะ อยู่ระหว่างกลางแม่น้ำทั้ง ๕ พอดี ปัจจุบันแม่น้ำดังกล่าวได้ตื้นเขินมาก จนเป็นลำห้วยเล็ก ๆ ที่เรียกว่า ห้วยตาก สมัยนั้นตำนานกล่าวว่าห้วยตากไหลลงสู่แม่น้ำปิง ตรงปากล้องพอดี และห้วยอีทู่ ห้วยฉลอมที่ยังเหลือ ส่วนที่เป็นแม่น้ำก็มี แม่น้ำปิง - วัง เท่านั้น ตามตำนานกล่าวรอบ ๆ ดอยมะหิยังกะ ทิศเหนือ และทิศใต้ยังมีสระน้ำและก็เป็นที่อยู่อาศัยของพวกสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก และพระองค์ท่านทรงตรัสแก่พระอานนท์ว่า ดีเหลือเกินรอบ ๆ ดอยมะหิยังกะ ทิศเหนือมีสระน้ำ คือ หนองเล่มหนองหนึ่งอยู่ ปัจจุบันในหนองเล่มนี้มีสัตว์น้ำอาศัยอยู่เป็นอันมาก เมื่อพระองค์ทรงมาพำนักอยู่ ดอยมะหิยังกะนี้ ก็ได้มีเศรษฐีคนหนึ่งชื่อนาระสุมหาราช เป็นเศรษฐีร่ำรวยอยู่ในเมืองตากนี้ ได้พาบริวารและประชาชนทั้งหลายมาต้อนรับ เคารพกราบไหว้พระองค์ พร้อมทั้งได้นำเอาอาหารมาถวายทุกๆ วัน เมื่อพระองค์ทรงฉันภัตตาหารเสร็จแล้วที่เหลือได้ไปโยนให้ปลาในหนองเล่มกิน ได้มีปลาช่อน ๒ ตัว ผัวเมีย และปลาไหลเผือกใหญ่เท่าลำตาล ๒ ตัว ผัวเมีย ยังมีแมงดาตัวเท่าผืนกะลา ๒ ตัว ผัวเมีย มากินอาหารครั้นสัตว์ทั้งหลายได้กินอาหารจากพระองค์แล้ว พระองค์จึงตรัสกับพระอานนท์ว่า จำพวกสัตว์ที่อยู่ในน้ำได้มากินอาหารที่เสด็จเหลือนี้ ก็จะมีอายุยืนนานกว่าสัตว์ธรรมดา

พระองค์ได้มาพำนักอยู่ดอยมะหิยังกะนี้เป็นเวลานานพอสมควร ต่อจากนั้นพระองค์จึงตรัสกับพระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์เศรษฐีนาระสุมหาราชผู้นี้ ได้มาอยู่ในที่สงบแห่งนี้นับว่าสำราญแท้ ตัวพระตถาคตเวลานี้มีพระชนมายุได้ ๖๐ พรรษา แล้วสถานที่นี้เป็นที่สำราญวิเศษดีนักแล จึงควรเอาเกษาธาตุของพระตะถาคตบรรจุไว้ ณ ที่นี้เพื่อเป็นที่กราบไหว้สักการะบูชาแก่คน และเทวดาทั้งหลายต่อไป ตรัสแล้วพระองค์เอาพระหัสรูปไล้เกษาได้ ๔ องค์ มอบให้พระอรหันต์ไว้ กับตรัสว่าหากเราตะถาคตปรินิพพานไปแล้วให้นำเอาอัฐิ และเกษาของพระตะถาคตมาบรรจุไว้ ณ ที่นี้เถิด พอได้รับสั่งอย่างนั้น พระอรหันต์ทั้ง ๔ จึงปรึกษากันว่าแล้วเราจะจำ ณ ที่นี้ได้อย่างไร พระอรหันต์องค์ชื่อคีรินันตะเถระ จึงได้ตัดไม้ไร่มาเล่มหนึ่ง อธิฐานปลูกไว้เป็นที่หมายใช้ปลายปลูกไว้กับดิน เอารากขึ้นข้างบน เสร็จแล้วพระอรหันต์กลับไป ณ ทิศตะวันตกเขตพม่าไปเรื่อย ๆ พระอรหันต์ที่ติดตามพระองค์มาด้วยกัน ๔ องค์ ๕ องค์ทั้งพระอานนท์ พระอรหันต์ทั้ง ๔ มีชื่อว่า ๑ โสถิตะเถระ ๒ สุพรรณเถระ ๓ มหาเถระ ๔ คีรินันตะเถระ ครั้นพระองค์ทรงเสด็จโปรดสัตว์ไปจนถึงแคว้นมคธนคร พอดีพระองค์พระชนพรรษาครบ ๘๐ พรรษา พระองค์ก็ปรินิพพาน ครั้นพระองค์ปรินิพพานไปแล้วได้ ๕๐ พรรษา พระอรหันต์ทั้ง ๕ จึงได้นำเอาอัฐิ

พระหน้าลาด หน้าผาก ตินผม และเกษา ๔ องค์ กลับมายังดอยมะหิยังกะ เพื่อจะเอามาบรรจุเป็นธาตุไว้ให้เป็นที่สักการะบูชาแก่คนและเทวดาทั้งหลายต่อไป เมื่อพระอรหันต์ทั้ง ๔ องค์มาถึงดอยมะหิยังกะ จึงทำความลังเลใจให้กับพระอรหันต์มาก เพราะเศรษฐีนาระสุมหาราช ได้ตายไปเสียแล้ว พอดีพระอรหันต์ท่านทรงเห็นไม้ไร่กอที่ คีรินันตะเถระทรงอธิฐานปลูกเอาไว้ และก็ยังมีเศรษฐีใจบุญอีกคนหนึ่ง ตามตำนานกล่าวว่า ชื่อพระยาสุรังกะวัตถี เป็นตระกูลเดียวกับเศรษฐีนาระสุมหาราช ได้ไปต้อนรับ และนำเอาอาหารไปถวายพระอรหันต์ทั้ง ๔ รู้สึกยินดีเป็นอันมากที่ได้เห็นเศรษฐีสุรังกะวัตถี มีศรัทธาแก่กล้า จึงได้เอาเกษาและอัฐิพระหัตของพระองค์ ให้เศรษฐีสุรังกะวัตถี พร้อมด้วยประชาชน ได้กราบไหว้และบูชาโดยทั่วกัน กับตรัสแก่เศรษฐีสุรังกะวัตถี และประชาชนว่า เราได้นำเอาอัฐิพระหน้าลาด หน้าผาก ตินผม และเกษาของพระองค์มาเพื่อเอาบรรจุไว้ ณ ดอยมะหิยังกะที่นี้ แล้วสร้างพระบรมสาริกธาตุ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๕๐ ตามพระองค์ทรงดำรัสไว้ เศรษฐีสุรังกะวัตถี และประชาชนทั้งหลายจึงได้เกิดยินดีร่วมกับพระอรหันต์ทั้ง ๔ ลงมือหักล้างถางป่า บนดอยมะหิยังกะจนเตียนราบ และได้ขุดหลุมไว้ ณ กึ่งกลางดอยมะหิยังกะพอดี ในตำนานกล่าวว่า หลุมที่ขุด กว้าง ๘ วา ลึก

๒๒ วา เสร็จแล้วเอาผ้าเอก (จีวร)

ผืนใหญ่ลงปูไว้จึงได้เอาอัฐิ และเกษาของพระองค์ใส่ในไหจีนพร้อมด้วยแก้ว แหวน เงิน ทอง ของเศรษฐี และประชาชน ลงใส่วางบนผ้าเอกผืนนั้น ในตำนานกล่าวว่า แก้วแหวนเงินทองของเศรษฐีและประชาชน มีน้ำหนักถึง ๕ แสนบาท เสร็จแล้วจึงเอาหินศิลาก้อนใหญ่วางทับบนไหจีนอีกที แล้วจึงได้สร้างวิหารคลุมไว้ และได้สร้าง-กงจักรหมุนไว้ ๔ ด้าน แล้วเอาหินใหญ่ ๔ ก้อน ล้อมรอบ ๔ ด้าน แล้วจึงใช้อิฐก่อขึ้นมาเป็นพระบรมสาริกธาตุองค์เล็ก ๆ เสร็จแล้วพระอรหันต์ จึงเสด็จกลับมายังแคว้นมคธนคร

อยู่ต่อมาพวกเศรษฐีสุรังกะวัตถี จึงมีพระบรมสาริธาตุไว้เป็นที่กราบไหว้บูชาตลอดมา จนเศรษฐีกะวัตถี มีธิดาคนหนึ่งชื่อว่า นางบัวเหลียว มีความงามกว่าคนในเมืองตากทั้งหมดต่อมาพอข่าวพระบรมสาริกธาตุดังไปยังหัวเมืองต่าง ๆ จึงมีประชาชนมากราบไหว้ และบูชา เป็นจำนวนมาก ในจำนวนนั้นได้มีลูกชายเจ้าเมืองพม่ามาด้วยหนึ่งคน มาเห็นลูกสาวของเศรษฐีสุรังกะวัตถีเข้า จึงชอบพอรักใคร่ลูกสาวเศรษฐีสุรังกะวัตถีนี้ ลูกชายเจ้าเมืองพม่า จึงมาสู่ขอลูกสาวเศรษฐีสุรังกะวัตถี พอดีมีชาวละครมาแสดงละครในเขตตำบลตากออก ห่างจากพระบรมสาริกธาตุประมาณ ๒ กิโลเมตร อยู่ในเขตหมู่ ๘ - ๙ ปัจจุบันยังเรียกสถานที่นั้นว่า ทุ่งละคร พวกชาวคณะละครพวกนั้น ก็มากราบ

ไหว้พระบรมสาริกธาตุด้วย ได้มีชายหนุ่มในคณะละครคนหนึ่ง มาพบลูกสาวเศรษฐีเข้าอีก จึงเกิดชอบพอรักใคร และก็ได้ทำพิธีสู่ขอเช่นเดียวกัน ฝ่ายเศรษฐีไม่รู้จะยกให้ใคร จึงบอกไปว่าถ้าใครมีความสามารถสร้างกำแพงล้อมรอบพระบรมสาริกธาตุได้ ก็จะยกลูกสาวให้คนนั้น ฝ่ายลูกชายเจ้าเมืองพม่า สมัยนั้นคนยังถือคาถาอาคมอยู่จึงได้สานไซหัวหมู แล้วใช้คาถาเสก และอธิฐานให้มืดฟ้ามัวดิน ๗ วัน ๗ คืน ไซหัวหมูของลูกเจ้าเมืองพม่ามีฤทธิ์ด้วยคาถาอาคมจึงดันดินให้เป็นกำแพง พอครบ ๗ วันฟ้าสว่างขึ้น กำแพงล้อมรอบพระบรมสาริกธาตุเสร็จพอดี คันคูดังที่ได้กล่าวมายังมีให้ท่านดูอยู่ทางทิศตะวันตก ของวัดพระบรมธาตุห่างจากพระบรมสาริกธาตุประมาณ ๓๐๐ เมตร พอกำแพงเสร็จเรียบร้อยลูกชายเจ้าเมืองพม่าจึงเอาไซหัวหมูทิ้งไว้ในดงหมูบุ่น ห่างจากพระบรมสาริกธาตุ ไปทางทิศเหนือประมาณ ๕ กิโลเมตร ปัจจุบันชาวบ้านยังเรียกสถานที่นั้นว่า ดงหมูบุ่นอยู่ ครั้นลูกชายเจ้าเมืองพม่าสร้างกำแพงด้วยคาถาวิชาของท่านเสร็จ เศรษฐีสุรังกะวัตถีจึงยกลูกสาวให้ลูกชายเจ้าเมืองพม่า พอทำพิธีแต่งงานกันเรียบร้อยลูกชายเจ้าเมืองพม่า จึงอยากจะพาเมียของตนไปไหว้พ่อไหว้แม่ซึ่งอยู่ในประเทศพม่า จึงได้ขอลาพ่อตาแม่ยายไป ฝ่ายนางบัวเหลียวนั้นไม่อยากจะจากพ่อแม่ของตนไปเลย แต่ก็ทิ้งผัวไม่ได้ ก่อนจะไป นางได้อธิฐานกับองค์พระบรมธาตุว่า ในการเดินทางครั้งนี้

จะไปถึงที่ใดก็แล้วแต่ แต่ถ้านางมองเห็นองค์พระบรมสาริกธาตุเมื่อใดแล้วก็ขอให้ขาดใจตายทันที อธิฐานเสร็จนางก็ขึ้นช้างกับผัวของนางออกเดินทางไป พอไปถึงดอยแห่งหนึ่งซึ่งมีความสูงมากนางจึงเหลียวมามองดูพระบรมสาริกธาตุ พอนางเห็นรัศมีของพระบรมสาริกธาตุ นางก็ขาดใจตายตกลงจากคอช้างทันที ดอยลูกนี้ปัจจุบันชาวบ้านยังเรียกว่า ดอยนางบัวเหลียว ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก พอนางบัวเหลียวตายลูกชายเจ้าเมืองพม่า จึงสั่งให้ลูกน้องกลับมาบอกให้เศรษฐีสุรังกะวัตถี ว่าลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว จึงเกิดกลัวขึ้นมาทันที กลัวว่าลูกชายเจ้าเมืองพม่าจะกลับมาเอาอะไรอีกจึงพากันอพยพหนีจากเมืองตาก ล่องไปทางทิศใต้ โดยปล่อยให้เมืองตากเป็นเมืองร้างตั้งแต่บัดนั้นมา

ส่วนพระบรมสาริธาตุองค์แรก องค์เก่านั้น เป็นเจดีย์ ๔ เหลี่ยม อยู่ข้างในองค์ปัจจุบัน เพราะว่าพระครูพิทักษ์บรมธาตุ-(ทองอยู่) ท่านได้ไปนมัสการพระธาตุเชวดากอง ณ กรุงร่างกุ้งพม่า ท่านได้จดจำทางโน้นมา ได้มาก่อสร้างล้อมรอบคลุมองค์เก่าไว้ และพระบรมธาตุองเล็ก ๆ ไว้ ๑๖ องค์ เจดีย์สำหรับใส่พระพุทธรูปอีก ๑๒ องค์ โขงจุดไฟเทียนอีก ๖ โขง และต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้มีผู้ใจบุญจากคณะสำนักขาวชลบุรี ได้มาทอดกฐินทุกๆ ปี เพื่อช่วยบูรณะปฏิสังขรณ์วัดพระบรมธาตุ เป็นเงินจำนวนหลายแสนบาท

ท้ายที่สุดนี้อาตมาขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในวัดพระบรมธาตุ จงดลบันดาลให้ญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้มานมัสการกราบไหว้ จงมีความสุขความเจริญ คิดสิ่งหนึ่งประการใดโดยชอบธรรม ขอให้สมความปรารถนาทุก ๆ ประการเทอญ.

คำไหว้พระบรมสาริกธาตุ

(ว่านะโม ๓ จบ)

สัมมา สัมพุทธัสสะ นะลาตะอัฏฐิจะตุเกษาธาตุยา คันธะวะรังฐิตัง ปะระมะธาตุ เจติยัง อะหังวันทามิ สัพพะทา ฯ

คำแปล

ข้าพเจ้า ขอไหว้ ซึ่งพระบรมสาริกธาตุ อันมีกลิ่นหอม เป็นที่ประดิษฐาน ซึ่งพระอัฏฐิ คือ กระดูกหน้าผาก และเกษา ๔ เส้น ขององค์พระสัมมา สัมพุทธเจ้า ตลอดกาลนานเทอญ

ประวัติหลวงพ่อทันใจ

พระครูพิทักษ์บรมธาตุ (ทองอยู่) มั่นเมือง ท่านได้เล่าให้อาตมาฟังว่า พระครูบาตา อดีตเจ้าอาวาสองค์ก่อน ท่านได้ปรึกษากับศรัทธาญาติโยมว่า อยากจะสร้างพระพุทธรูปขึ้นสัก ๑ องค์ และศรัทธาญาติโยมก็ได้ตกลงร่วมกัน ก็เริ่มสร้างด้วยอิฐถือปูน และลงรักปิดทองคำเปลว แล้วทำพิธีพุทธาภิเศก ๑ วัน กับ ๑ คืนเสร็จพอดี และคณะศรัทธาญาติโยมไม่รู้ว่าจะตั้งชื่อว่าอะไร ก็ตกลงความคิดเห็นให้ตั้งชื่อว่า "พระเจ้าทันใจ" เพราะทำเสร็จเร็วทันใจ ตอมาก็มีญาติโยมได้มาอธิษฐาน ขออะไรก็ได้สมความปรารถนา ทุกสิ่งทุกประการหลาย ๆ อย่าง หลวงพ่อทันใจองค์นี้ สร้างมาได้ประมาณ ๒๐๐ กว่าปีมาแล้ว

คำไหว้พระเจ้าทันใจ

(ว่า ๓ จบ)

ตะกุตะกะ จายาริโย เอวังวันตา อะหังวันทา มิสัพพทา

พิมพ์ที่

แก้วการพิมพ์ อ.เมือง จ.ตาก

โทร. ๐๕๕ - ๕๑๒๘๐๙